

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande listen des duyels ende de maniere vandie te wederstaen. Dat XI.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vande listen des duyuels ende de maniere
van die te wederstaen.

DAT XI. CAPITTEL.

Onder dese dingen hoe dichtwils ghy my den
sinacc van v salighmakende tegenwoordicheyt
heyt verandert hebt / en niet wat een gebenedij-
dinghe ws soeticheyts dat ghy myn cleynheydt
geduerlijc voortcomen hebt / sonderlinghe de dy-
eerste iaren/ ende noch sonderlinghe als ick toe-
gelaten wert tot de mededeplinge van v gebene-
dijt Lichaem ende Bloet) als ick voor dypsent
dese dingen niet een en can wederom geue/ dat
beuele ic al aen die ewige onmetelijcke ende on-
veranderliche danchaerheyt/ dooz de welcke v/
o blinckende en altijt rustende Oryginalicheyt!
wt v seluen/en door v seluen/ en in v seluen/ alle
schult te vollen betacht wort: ende in dese als een
cleyn stofken oft sierken my inboegende dooz he
die in myn substantie oft selfstandicheydt by v
staet / offere ic v sulcken dancksegginge als ghy
ghegaant hebt te vermogen door hem inden H.
Geest/dooz alle ure weldaden/ en sonderlinghe
daer voor / dat ghy door sulcken blijschelijken
gelijckenisse myn onwijsheyt wtgebrelt hebt/
dat ic mach sien en kennen hoe dat de puerheyt
van v gauen van my verargert wort.

Danckseg
ginghe
door Ie-
sum Cri-
stum.
Kennisse
zijns selfs
comt van
Goit.

Op eenen anderen tijt als ick om ten H. Sa-
crament te gaen inde Mis was/ ende gewaer-
wert dat ghy dooz een wonderliche metweerdic-
heydt tegenwoordigh waert / hebt ghy dese ghe-
lyckenisse ghebruycht tot myn onderwijsinghe/
te weten: dat ghy als eenen dorstigen van my te
drincken begheerden / het welch als ick my be-
claegde te ghebreken / ende als ick ten lesschen
betuygh

Noteert betuyght hadde / dat ic niet een druppelken wt
het dunc mijn oogen coste criijghen/ soo docht my dat my
ken dat door v handen als eenen gulden kelck ghegeuen
de Heere wert / den welcken als ick ghenomen hadde/
begeert. terstont soo is wt de soetvloepende smiltinghe

De gracie mijnder herten wt gebochten een ghedrups van
der tranē vieriger tranen/ daer-en-tusschen soo stont aen
vvort van mijn slijcker hant eenen versinaeyelijken die
Godt ghe heymelicke in mijn handt stack wat benijnhgs
geuen.

Noteert verborgens dwingen dat ic dat inden kelc wop-
de lister penden wijn daer mede bederuen soude/ matt
des duycels. soo gemeldige ende soo groote veroerte van ydel
glorie isser gebolght datter claeerlyck te, bemere-
ken wert ghegeuen met wat bedrogh den ouden

ypant benijdende v gauen / ons teghen strijdt.
Maer danc zp v getrouwicheyto Godt/ danch
zp v behoedinge/ ware ende eene Godthept/ een

ydel glo ende Dypbuldige waerhept/ Dypbuldighe ende
rie is in- eene Godthept/ die niet toe en laet dat wy sondi
ghcuen getemieert worden bouen het gene dat wy ver-
vanden mogen. Want somwijlen tot oeffeninghe onse
duyuel. toeneminghe/ laet ghy toe de maght van te tem-
teren/ ist dat ghy siet dat wy betrouwelijck op v
bystant steunen / soo maect ghy het proces dat
tegen ons was/ uwe/ soo verre dat ghy osc doot
v ouerbloedighste milthept voor v houdende den
strijdt ons gheest de victorie/ is dat wy immers
blijuen inde vierichept van eenen goeden wille.

Den vrij Eude dat gunt ons sonderlinghe v gracie onder
en vil andere v gauen tot verneerde ringe der verdien-
vvort ge sten/ dat gelijck ghy den duypuel niet toe en laet
geuen tot onsen vrien wil ons te benemen/ soo oock en be-
meerde- neemt ghy seluer ons dien niet.

ringe der Noch op eenen anderē tijt hebt ghy my doot
gratien. een andere gelijckenisse geleert/ dat waer in po-
man

mant dē vpant geest haefter consent / daer dooz
voock maect hy den vpant stouter/ouerunits dat Noteert
de schoonheyt van v rechtbeerdicheydt dat ver- hoemen
epscht/dat ghy somwijlen eenichsins verborcht lichter
de macht van v verinherticheydt in die sonden/ sondiche
die on's epgen onachtsaemheyt/ons ghebuerlyc- hoe den
ker maect/ ende daerom hoe eer/ hoe dat wyp des ryāt stou
profytelycker vruchtbaerlijcker ende geluckiger ter vort.
tonnen alle quaet wederstant doen.

Hoe goedertierlijck Godt onse
ghebreken verdraeght.

Noteert
hoemen
lichter
sondiche
hoe den
ryāt stou
ter vort.
Mē moet
de sonden
int begin
sel vve-
derstaen.

DAT XII. CAPITTE L.

Op de bouen-verhaelde maniere so bedancke
ick v voock voor een andere ghelyckenisse die
my niet minder profytelyck ende aenghenaem
was / dooz de welcke te weten ghy my kennelijc
gemaect hebt met wat een goederhande verdul- Om de
dicheydt ghy onse gebreken verdraeght. Als ic op
eenen aront tot gramshap verwett was/ ende sonden
sanderdaechs voor der sonnen opganch my ghe- vvilvort
legentheyt viel om te bidden/ soo hebt ghy v/ my
vertoont in soo vremde gedaente/ dat my dochte
naer v wesen dat ghy heel waert verlaten bande
hulpe der dinghen ende crachten/ als doen myn
gemoet ende conscientie my knagende dooz den Puerheyt
voorgaenden val / als clagende hebbē ic begost
te ouerleggen hoe onbequamelijk dat het was
datmen den oozspronck van alle puerheyt ende
ghesaethheydt soude als in onruste setten met de
prickelen van een quaet beroersel/ ende ic hebbē
geordieelt/ia vast gemeint veel beter te zijn/ t' u-
wer eeren/ dat ghy verre van my sout zijn/ dan
tegenwoordigh/ op die ure als icke versuyne den
vpant wederstant te doen: die my stiert tot din- ghen
laer
vremt.

Puerheyt
ende ghe
saetheyt.